

tage dem hver for sig; først Underdirektøren med Skrivere og dernæst Underdirektøren uden Skrivere. Hvad Underdirektøren med Skrivere angaar, da findes hverken han eller Skrивerne nu paa Bærstet; de ere foreslaaede som ny i det foreliggende Lovforslag. I § 29 under „Fabrikkvirksomhed“ findes der foreslaaet en Underdirektør og 3 Assistentter, fordi man vil høre paa, at der ikke er foreslaaet nogen teknisk Afdeling, men det er en meget vigtig Bei at gaa. Man vil ikke have nogen teknisk Afdeling, fordi man ikke vil have en Omordning af Ministeriet, og vi, som ville dette, skulde altsaa dog gaa med og give Bevilling til de 3 Assistentter. Vi give med Glæde Bevilling til en teknisk Afdeling; thi vi tro — som jeg bemærkede igaar —, at den kunde gjøre Nytte ved at overtage Tegnefaget, og ved at udgive en teknisk Revision med Hensyn til Bærstets Virksomhed; men det er os ikke muligt at gaa ind paa en saadan Institution, forinden vi faae en Omordning af Ministeriet. Derfor stryge vi disse 3 Assistentter, hvorved Forholdet bliver, som det nu er. Skulle vi have en Reform, ville vi have den saa god som muligt, og vi maa have slaaet fast i Loven, at den bliver saa god som muligt; thi ellers gaar det med denne Reform, som det er gaaet med forskjellige andre. Den forudsættes i Loven; vi gaa ind derpaa, fordi vi tro, at Loven vil blive benyttet saa godt som muligt; men senere viser det sig, at dette var en fuldstændig uberettiget Tillid, og at Loven benyttes i en Aand, der er stik modsat den, hvori den er given. Loven maa altsaa gives saaledes, at Bemyndigelsen indholdes udtrykelig deri. Seg kommer nu til den anden Underdirektør. Det er blevet sagt, at det ikke gif an at stryge ham, og der høitærede Minister paastod, at han ikke vil kunne hjælpe sig med 1 Underdirektør; men det vil vel lige saa godt kunne gjøres i Fremtiden som nu; thi nu er der kun en. En anden Underdirektør findes slet ikke. Han staaar ganske vist opført; men Posten har ikke været besat i en 1½ Aar, og i hele denne Tid have Maskinværkstederne været bestyrede af en og samme Underdirektør. Naar man altsaa paa Bærstet har kunnet hjælpe sig med 1 Underdirektør, hvorfor skulde der da nu paa en Gang behøves en Underdirektør til? Det er vel bemærket, at han er normeret ved Loven af 1868, men saa meget er vist, at han ikke eksisterer; hvorfor, ved jeg ikke. Der er saaledes præsteret det bedste Bevis, nemlig Erfaringsbeviset, for, at han ikke behøves, idet han ikke er der. Naagtet man med Hensyn til Skolerne fra den anden Side søger at gjøre saa megen Forskiel mellem vore og de Herrers Forslag som muligt, forekommer det mig dog, at Forskiellen ikke er saa stor. Seg skal med det Samme tillade mig at bemærke, at det overhovedet forekommer mig, at man fra Mindretallets Side gjør sig uendelige Bestræbelser for ikke at have Noget med Flertallet

at gjøre. Naar de Herrere af Mindretallet blot i et lille Punkt ere af en anden Mening end vi, kommer der strax stærke Modsigelser; men selv om de ere enige med os i Grundbetragtningen af et enkelt Forhold, gjøre de ikke noget Forsøg paa at rette vore Endringsforslag ved Underændringsforslag. De slutte sig sammen og sige: Vi ville ikke have Noget med dem at bestille; det Gæste, vi ville sørge for, er, at Lieutenanterne kunne gaa af i 42-Aars Alderen i Stedet for i 45-Aars Alderen. Det er deres hele Virksomhed; det er al den Revision, der trænges til. De ville nu en Gang ikke have med Flertallet at gjøre; men dette finder jeg ikke er den rigtige Maade at gaa frem paa. Derjom de Herrere vilde gaa ind paa vor Rante om Skolerne, tror jeg, vi vilde komme Sagen nærmere. Efter alle de Udtalelser, som ere fremkomne fra forskjellige Sider, kan jeg ikke se Andet end, at vi ikke staa saa langt fra hinanden med Hensyn til Spørgsmaalet om Fortsættelsesskolen. Dette Spørgsmaal er netop et Punkt, hvorom vi rimeligvis kunde komme overens; men jeg har udtrykkelig erklæret, at jeg betragter det som nødvendigt, at de særlige Betingelser for Fortsættelsesskolen komme ind i Loven, dog ikke saaledes som de staa her. Seg maa stadig fastholde, at der maa en Bestemmelse ind i Loven, som gjælder for Officerer, der endnu ikke ere 30 Aar, og som ikke gaa til Koffardis. Man maa sørge for, at den, der er udnævnt til Officer, ikke gaar og driver, men har den Forpligtelse at holde sine theoretiske Kundskaber og sine Kundskaber i saglig Retning vedlige gennem flere Aar, indtil han bliver ældre, ikke blot derved, at han gaar paa Kursus, men ogsaa derved, at han repeterer; hvad han har lært. Vil man i saa Henseende gaa med os, er der fra vor Side ikke det Ringeste iveien. Om Indskrænkningen af Drengeskolen, sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Ravn), at det ikke gaar an at gaa ind derpaa, og han forstod heller ikke, hvad Forbindelse der er mellem Indskrænkningen af Drengeskolen og en Udvidelse eller en Oprettelse af Fortsættelsesskolen. Dertil siger jeg, at en Udvidelse af Fortsættelsesskolen staaar saaledes i en naturlig Forbindelse med en Indskrænkning af Drengeskolen, at de Værkerkræfter, der anvendes i Drengeskolen, og som blive fri ved dennes Indskrænkning, skulle gaa over til Fortsættelsesskolen. Man siger nu — det var navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luren), som kom ind paa denne Betragtning — at vi derved vilde bryde Traditionen. Han kom ved Dntalen af denne Tradition helt tilbage til Lordenfjeld og foretog en Reise til Ostindien, som ganske vist var i højeste Grad interessant; men jeg tror dog ikke, det er værdt at følge det ærede Medlem saa langt. Det er nok saa godt, at vi blive ved, hvad der er sket i de sidste Aar, og i dem er man netop kommen ind paa en Ind-